

וַיִּשְׁלַח

VAYISHLACH/AND HE SENT
Bereshith/Genesis 32:3(4) - 36:43

Last week after Ya'acov's awesome and fearful dream of the stairway that reached into heaven, Ya'acov made a "vow":

Bereshith/Genesis 28: 19 And he called the name of that place Bethel: but the name of that city *was called* Luz at the first. 20 And Ya'acov vowed a vow, saying, If Elohim will be with me, and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat, and raiment to put on, 21 So that I come again to my father's house in peace; then shall יהוה be my Elohim: 22 And this stone, which I have set *for* a pillar, shall be Elohim's house: and of all that thou shalt give me I will surely give the tenth unto thee.

After Ya'acov had spent around 20 years in Haran, and after acquiring two wives, two concubines, eleven sons, and one daughter, יהוה commands him to "return to his family and to Bethel":

Bereshith 31:3 Then יהוה said to Ya'acov, "Return to the land of your fathers and to your family, and I will be with you."...13 I am the Elohim of Bethel, where you anointed the pillar *and* where you made a vow to Me. Now arise, get out of this land, and return to the land of your family.'

יהוה recalls the vow that Ya'acov had made to Him at "Bethel," and announces that it is time for Ya'acov to return to the land of his family and to keep the vow he had made to יהוה . Ya'acov's entrance into the Land is not without its obstacles, strategies and divine meetings. First there was the confrontation with Lavan, meetings with angels, the family's separation into two camps, and his wrestling match with a man/angel/Elohim who blesses Ya'acov with a new name - Israel. But Israel is a name that Ya'acov will have to grow into. And last, but not least, there is the reunion of Ya'acov with his brother, Esav...a meeting that leaves us filled with questions. Are all of these events somehow a shadow picture for the end of days before Israel's return to the Land? Time will tell and more revelation is necessary to make things clearer.

This week, several things happen that leave us with an unsettled feeling. First is the promise that Ya'acov made to Esav:

Bereshith 33:13 But Ya'acov said to him, "My lord knows that the children are weak, and the flocks and herds which are nursing *are* with me. And if the men should drive them hard one day, all the flock will die. 14 "Please let my lord go on ahead before his servant. I will lead on slowly at a pace

וַיִּשְׁלַח

VAYISHLACH / EN VERZONDEN
Bereshith / Genesis 32: 3 (4) - 36:43

Vorige week na Ya'acov's ontzagwekkende en angstige droom van de trap die tot in de hemel reikte, deed Ya'acov een "gelofte":

Bereshith/Genesis 28:19 Hij gaf die plaats de naam Bethel, hoewel de naam van de stad eerst Luz was. 20 Jakob legde een gelofte af en zei: Als God met mij zal zijn en mij zal beschermen op deze weg, waar ik op ga, en mij brood zal geven om te eten en kleren om aan te trekken, 21 en ik in vrede in het huis van mijn vader zal terugkeren, dan zal de HEERE mij tot een God zijn. 22 Deze steen, die ik als gedenkteken overeind gezet heb, zal een huis van God zijn. En van alles wat U mij geven zult, zal ik U zeker het tiende deel geven. (HSV)

Nadat Ya'acov ongeveer 20 jaar in Haran had doorgebracht en na twee vrouwen, twee bijvrouwen, elf zonen en één dochter te hebben verworven, beveelt de HEERE hem om "terug te keren naar zijn familie en naar Bethel":

Bereshith 31:3 Toen zei de HEERE tegen Jakob: Keer terug naar het land van uw vaderen en naar uw familiekring. Ik zal met u zijn....13 Ik ben de God van Bethel, waar u een gedenkteken gezalfd hebt, waar u Mij een gelofte gedaan hebt. Welnu, sta op, vertrek uit dit land en keer terug naar het land van uw familiekring. (HSV)

De HEERE herinnert zich de gelofte die Jakob aan hem had gedaan in "Bethel", en kondigt aan dat het voor Jakob tijd is om terug te keren naar het land van zijn familie en de gelofte te houden die hij aan de HEERE had gedaan. Jakob's komst in het Land is niet zonder obstakels, strategieën en goddelijke ontmoetingen. Eerst was er de confrontatie met Lavan, ontmoetingen met engelen, de scheiding van het gezin in twee kampen en zijn worstelstrijd met een man/engel/Elohim die Jakob zegent met een nieuwe naam - Israël. Maar Israël is een naam waar Jakob in zal moeten groeien. En dan is er ook nog de hereniging van Jakob met zijn broer, Esav ... een ontmoeting die ons met veel vragen achterlaat. Zijn al deze gebeurtenissen op een of andere manier een schaduwbeeld voor het einde der dagen vóór Israël's terugkeer naar het land? De tijd zal het leren en meer openbaring is nodig om dingen duidelijker te maken. Deze week gebeuren er verschillende dingen die ons met een onrustig gevoel achter laten. Het eerste is de belofte die Jakob aan Esav heeft gedaan:

Bereshith 33:13 Hij zei echter tegen hem: Mijn heer weet dat de kinderen zwak zijn, en dat ik zogend kleinvee en zogende runderen bij mij heb; als men die maar één dag opjaagt, zal al het kleinvee sterven. 14 Laat mijn heer toch vóór zijn dienaar uit gaan; ik wil op mijn gemak verdergaan,

which the livestock that go before me, and the children, are able to endure, until I come to my lord in Seir."

It's not clear why Ya'acov refers to his children as "weak." It seems they have weathered the journey from Haran thus far with no problems. If anyone is "weak," it is Ya'acov who was disabled in the wrestling match. However, why did Ya'acov make the false promise to join his brother in Seir? Is Ya'acov once again "deceiving" Esav?

Instead of heading south to Seir and in the direction of his father's house, Ya'acov went north a few miles from the Yabbok River to Sukkot:

Bereshith 33:17 And Ya'acov journeyed to Sukkot, built himself a house, and made booths for his livestock. Therefore, the name of the place is called Sukkot.

So Ya'acov went north and "built himself a house." It appears he is planning on settling down. But after a time, Ya'acov picks up and settles within sight of a godless Canaanite city. We cannot help but be reminded of Lot and his attachment to the wicked city of Sodom:

Bereshith 13:12 Avram dwelt in the land of Canaan, and Lot dwelt in the cities of the plain and pitched his tent even as far as Sodom.

For Ya'acov, Shechem is where trouble begins:

Bereshith 33:18 Then Ya'acov came safely to the city of Shechem, which *is* in the land of Canaan, when he came from Padan Aram; and he pitched his tent before the city. 19 And he bought the parcel of land, where he had pitched his tent, from the children of Hamor, Shechem's father, for one hundred pieces of money.

Like his grandfather, Avraham, and his father, Yitzchak, Ya'acov builds an "altar":

Bereshith 33:20 Then he erected an altar there and called it El Elohe Israel.

However, while building an altar is similar to what Ya'acov's forefathers did in the past, along with building the altar, both Avraham and Yitzchak "called on the Name of יהוה." For Ya'acov, there does not seem to be any indication of worship, only the motions of building an altar. It's been said that it's extremely difficult to worship יהוה in a place where we're not supposed to be.

Bereshith 12:8 And he (Avram) moved from there to the mountain east of Bethel, and he pitched his tent *with* Bethel on the west and Ai on the east; there he built an altar to יהוה and called on the name of יהוה.

naar de gang van het vee dat vóór mij is en naar de gang van de kinderen, totdat ik bij mijn heer in Seir kom. (HSV)

Het is niet duidelijk waarom Jakob zijn kinderen "zwak" noemt. Het lijkt erop dat ze de reis van Haran tot nu toe zonder problemen hebben doorstaan. Als iemand "zwak" is, is het Jakob die in de worsteling gehandicapt raakte. Maar waarom deed Jakob de valse belofte om zich bij zijn broer in Seir aan te sluiten? Is Jakob opnieuw Esau aan 't "bedriegen"?

In plaats van naar het zuiden, naar Seir, te gaan richting het huis van zijn vader, ging Jakob een paar kilometer van de Yabbok-rivier naar Sukkot in noordelijke richting:

Bereshith 33:17 Maar Jakob trok naar Sukkoth. En hij bouwde een huis voor zichzelf en maakte hutten voor zijn vee. Daarom gaf hij die plaats de naam Sukkoth. (HSV)

Jakob ging dus naar het noorden en "bouwde een huis voor zichzelf". Het lijkt erop dat hij van plan is zich te vestigen. Maar na een tijd breekt Jakob op en vestigt zich in het zicht van een goddeloze stad uit Kanaän. We kunnen niet anders dan herinnerd worden aan Lot en zijn gehechtheid aan de slechte stad Sodom:

Bereshith 13:12 Avram woonde in het land Kanaän, en Lot woonde in de steden van de vlakte en sloeg zijn tent op tot aan Sodom.

Voor Jakob begint het probleem in Shechem:

Bereshith 33:18 Jakob kwam veilig aan bij de stad Sichem, die in het land Kanaän ligt, nadat hij uit Paddan-Aram gekomen was; en in het zicht van die stad zette hij zijn tenten op. 19 Hij kocht het stuk land waarop hij zijn tent gezet had voor honderd geldstukken van de zonen van Hemor, de vader van Sichem.

Net als zijn grootvader, Avraham, en zijn vader, Yitzchak, bouwt Jakob een "altaar":

Bereshith 33:20 Hij richtte daar een altaar op en gaf het de naam: De God van Israël is God.

Hoewel het bouwen van een altaar vergelijkbaar is met wat Jakob's voorvaders in het verleden deden, riepen zowel Avraham als Yitzchak "de Naam van de HEERE aan" samen met het bouwen van het altaar. Voor Jakob lijkt er geen enkele indicatie van aanbidding te zijn, alleen het bouwen van een altaar. Men zegt dat het buitengewoon moeilijk is om de HEERE te aanbidden op een plaats waar we niet horen te zijn.

Bereshith 12:8 Vandaar brak hij (Avram) op naar het bergland ten oosten van Bethel en zette zijn tent op tussen Bethel in het westen en Ai in het oosten. Daar bouwde hij voor de HEERE een altaar en riep de Naam van de HEERE aan. (HSV)

Bereshith 26:25 So he (Yitzchak) built an altar there and called on the name of יהוה

Our parasha continues with the very sad account of Dinah. We know that Ya'acov's daughter, Dinah, could not have been older than 6 or 7 when Ya'acov left his father-in-law's house, since she was born later to Leah. But by the time Ya'acov is at Shechem, Dinah is of marriageable age – at least 12 or 13. That means several years have passed since Elohim had commanded Ya'acov to go back to Bethel. We are still waiting on Ya'acov to keep the vow he made at **Bethel (Bereshith 28:20)**. But here's how the story goes:

Bereshith 34:1 Now Dinah the daughter of Leah, whom she had borne to Ya'acov, went out to see (רָאָה) the daughters of the land.

It's a heartbreaking story. By not going to Bethel as Ya'acov had been commanded (Bereshith 31:13), he was now endangering his family. Now sadly, there is no mention of יהוה or Elohim in this entire tragic chapter. We don't read that Ya'acov or his sons ever pleaded with יהוה for direction. How did Ya'acov expect to prevent assimilation, when he lived in the face of the Canaanites?

The word for "see" in 34:1 is "ra'ah" (רָאָה), and it implies wanting to explore and experience something new. There is much written about why Dinah ventured off...from wanting to rebelliously participate in a Hivite pagan feast, to just being an innocent girl wanting to have some fun. Was she interested in the culture, the customs, their music, or their clothing? We don't know, but we do know that soon she was taken advantage of by a smooth-talking powerful man in the city, Shechem. "Deception" has once again raised its ugly head. Dinah would be forced to give up what was the most precious thing to a woman in those times – her virginity.

Bereshith 34:2 And when Shechem the son of Hamor the Hivite, prince of the country, saw (רָאָה) her, he took (לָקַח) her and lay (שָׁכַב) with her, and defiled (עָנָה) her.

It is an interesting sequence of verbs. The first two verbs – "saw" (רָאָה) and "took" (לָקַח) occurred in the same order with Havah (Eve) and the forbidden fruit in the garden:

Bereshith 3:6 So when the woman saw (רָאָה) that the tree was good for food, that it was pleasant to the eyes, and a tree desirable to make one wise, she took (לָקַח) of its fruit and ate. She also gave to her husband with her, and he ate.

The same sequence occurs a second time in the episode concerning the "sons of Elohim" and the "daughters of men":

Bereshith 26:25 Toen bouwde hij (Yitzchak) daar een altaar en riep de Naam van de HEERE aan.

Onze parasha vervolgt met het zeer trieste verslag van Dinah. We weten dat Jakob's dochter, Dinah, niet ouder dan 6 of 7 was toen Jakob het huis van zijn schoonvader verliet, omdat ze later bij Leah werd geboren. Maar tegen de tijd dat Jakob in Shechem is, is Dinah van huwbare leeftijd - tenminste 12 of 13. Dat betekent dat er verscheidene jaren verstreken zijn sinds Elohim Jakob had geboden terug te gaan naar Bethel. We wachten nog steeds op Jakob om de gelofte te houden die hij bij **Bethel** heeft gedaan (**Bereshith 28:20**). Maar dit is hoe het verhaal verder gaat:

Bereshith 34: 1 En Dina, de dochter van Lea, welken zij Jakob gebaard had, ging uit om de dochters van het land te zien (רָאָה).

Het is een hartverscheurend verhaal. Door niet naar Bethel te gaan zoals Jakob bevolen was (Bereshith 31:13), bracht hij nu zijn familie in gevaar. Nu is er jammer genoeg geen melding van de HEERE of Elohim in dit hele tragische hoofdstuk. We lezen niet dat Jakob of zijn zonen ooit de HEERE smeekten om leiding. Hoe verwachtte Jakob assimilatie te voorkomen, toen hij voor het aangezicht van de Kanaänieten leefde?

Het woord voor "zien" in 34:1 is "ra'ah" (רָאָה), en het betekent dat je iets nieuws wilt ontdekken en ervaren. Er is veel geschreven over waarom Dinah zich waagde ... van op rebelse wijze deel te willen nemen aan een Hivitisch-heidens feest, om gewoon een onschuldig meisje te zijn dat plezier wil hebben. Was ze geïnteresseerd in de cultuur, de gebruiken, hun muziek of hun kleding? We weten het niet, maar we weten wel dat ze al snel werd misbruikt door een vlot pratende machtige man in de stad, Shechem. "Misleiding" heeft weer eens zijn lelijke kop opgestoken. Dinah zou gedwongen worden om wat voor een vrouw in die tijd het kostbaarste was op te geven - haar maagdelijkheid.

Bereshith 34: 2 En toen Sichem, de zoon van Hemor, de Hiviet, vorst van het land, haar zag (רָאָה), nam (לָקַח) hij haar en lag (שָׁכַב) hij met haar, en verontreinigde (עָנָה) haar.

Het is een interessante opeenvolging van werkwoorden. De eerste twee werkwoorden - "zag" (רָאָה) en "nam" (לָקַח) kwamen in dezelfde volgorde voor bij Havah (Eva) en de verboden vrucht in de tuin:

Bereshith 3: 6 Dus toen de vrouw zag (רָאָה) dat de boom goed was als voedsel, dat hij aangenaam was voor de ogen, en een boom wenselijk om iemand wijs te maken, nam (לָקַח) ze van zijn vrucht en at. Ze gaf ook aan haar man bij haar, en hij at.

Dezelfde volgorde komt een tweede keer voor in het gedeelte over de "zonen van Elohim" en de "dochter van mensen":

Bereshith 6:2 that the sons of Elohim saw (הָרָוּ) the daughters of men, that they *were* beautiful; and they took (הִקְלְוּ) wives for themselves of all whom they chose.

Shechem “saw” her, “took” her, “lay” with her and “defiled” her. She was forcibly taken and raped. It’s a terrible picture because a daughter of Israel was defiled by a Canaanite. In Bereshith 34:11, a second Hebrew word, “tamei” (טָמֵא) is translated as “defiled.”

Bereshith 34:13 But the sons of Ya’acov answered Shechem and Hamor his father, and spoke deceitfully, because he had defiled (tamei - טָמֵא) Dinah their sister.

“Tamei” (טָמֵא) is used elsewhere in the Hebrew Scriptures to describe a person who has contacted impurity through such things as skin diseases, bodily emissions, or touching something dead. So, the “defilement” of Dinah and the “defilement” of the Tabernacle are regarded with the same feelings and described by the same word.

Never in the story does Shechem express remorse regarding his actions. No apology was offered, in fact Dinah was held as a hostage. It seems as though he expected them to welcome him with open arms. Yet, he appears to make a generous offer:

Bereshith 34:11 Then Shechem said to her father and her brothers, "Let me find favor in your eyes, and whatever you say to me I will give. 12 "Ask me ever so much dowry and gift, and I will give according to what you say to me; but give me the young woman as a wife."

Shechem focuses on what this marriage would mean for Ya’acov and his sons financially. He is attempting to lure them into an offer they can’t refuse.

Ya’acov’s sons negotiate with the family of Shechem with more “deceit”:

Bereshith 34:13 But the sons of Ya’acov answered Shechem and Hamor his father, and spoke deceitfully (הִמְרִיחַ), because he had defiled Dinah their sister. 14 And they said to them, "We cannot do this thing, to give our sister to one who is uncircumcised, for that *would be* a reproach to us. 15 "But on this *condition* we will consent to you: If you will become as we *are*, if every male of you is circumcised, 16 "then we will give our daughters to you, and we will take your daughters to us; and we will dwell with you, and we will become one people. 17 "But if you will not heed us and be circumcised, then we will take our daughter and be gone."

Dinah’s brothers acted “deceitfully (הִמְרִיחַ),” but where had they learned the power of “deception”?

This same word was used when Yitzchak told Esau that Ya’acov had come to him “deceitfully” (הִמְרִיחַ).

Bereshith 6: 2 dat de zonen van Elohim de dochters van mensen zagen (הָרָוּ), dat zij mooi waren; en zij namen (הִקְלְוּ) van allen die zij kozen vrouwen voor zichzelf.

Sichem "zag" haar, "nam" haar, "lag" bij haar en "verontreinigde" haar. Ze was met geweld meegenomen en verkracht. Het is een verschrikkelijke beeld omdat een dochter van Israël werd verontreinigd door een Kanaäniet. In Bereshith 34:11 wordt een tweede Hebreeuws woord "tamei" (טָמֵא) als "verontreinigd" vertaald.

Bereshith 34:13 Maar de zonen van Jakob antwoordden Sichem en zijn vader Hamor en spraken bedrieglijk, omdat hij Dina, hun zuster, verontreinigd had (tamei-טָמֵא).

"Tamei" (טָמֵא) wordt elders in de Hebreeuwse Geschriften gebruikt om iemand te beschrijven die contact heeft gehad met onzuiverheden via zaken als huidziekten, lichamelijke emissies of het aanraken van iets dood. Dus, de "verontreiniging" van Dinah en de "verontreiniging" van de Tabernakel betreffen dezelfde gevoelens en worden door hetzelfde woord omschreven.

In het verhaal drukt Shechem nooit wroeging uit over zijn daden. Er werd geen verontschuldiging aangeboden, in feite werd Dinah als een gijzelaar vastgehouden. Het lijkt alsof hij verwachtte dat ze hem zouden verwelkomen met open armen. Toch lijkt dat hij een genereus aanbod doet:

Bereshith 34:11 En Sichem zei tegen haar vader en haar broers: Laat mij genade vinden in uw ogen, en ik zal geven wat u maar van mij wenst. 12 Maak de bruidsschat en het huwelijksgeschenk gerust groot voor mij. Ik zal geven wat u van mij wenst; alleen: geef me het meisje tot vrouw. (HSV)

Shechem concentreert zich op wat dit huwelijk voor Jakob en zijn zonen financieel zou betekenen. Hij probeert ze naar een aanbod te lokken dat ze niet kunnen weigeren.

De zonen van Jakob onderhandelen met het gezin van Sichem met meer "bedrog":

Bereshith 34:13 Maar de zonen van Jakob antwoordden Sichem en zijn vader Hamor en spraken bedrieglijk (הִמְרִיחַ), omdat hij Dinah hun zuster had verontreinigd. 14 En zij zeiden tot hen: "Wij kunnen dit niet doen, onze zuster geven aan iemand die onbesneden is, want dat zou voor ons een smaad zijn." 15 Maar op deze voorwaarde zullen wij instemmen met u: Als u zo zult worden als wij zijn, als ieder mannelijke onder u besneden is, 16 "dan zullen wij onze dochters aan u geven, en zullen wij uw dochters tot ons nemen, en wij zullen bij u wonen, en wij zullen één volk worden." 17 Maar als u ons niet zal volgen en besneden worden, dan zullen we onze dochter nemen en weg zijn. "

De broers van Dinah handelden "bedrieglijk (הִמְרִיחַ)", maar waar hadden ze de macht van "misleiding" geleerd?

Ditzelfde woord werd gebruikt toen Yitzchak tegen Esau zei dat Jakob "bedrieglijk" naar hem toe was gekomen (הִמְרִיחַ).

But what is worse is that the brothers made a mockery of "circumcision," the sign of the covenant. The covenant was a sign meant to signify someone who had been set apart to the Elohim of Israel, and to an abundant life of Torah. But instead, this covenant sign was used "deceitfully" as a weapon to bring death.

Shechem and Hamor responded quickly and positively to the proposal. Shechem first circumcises himself. Then Hamor and his son approached the men of the city. However, nowhere in their speech do they say anything about Shechem's passion for Dinah, or his violation of her. Instead, the proposal is approached from a purely political angle of economic benefit. Thus, we have two "deceptions" going on simultaneously. Ya'acov's sons are "deceiving" Shechem and Hamor, who in turn are "deceiving" their own villagers. Bereshith 34:20-23

Ahhh...we know the sad story of the massacre of the residents of Shechem well. We don't need to replay it here. But it is interesting that two verses are devoted to the act of slaughter, carried out by Simeon and Levi (34:25-26) and three verses are devoted to the act of plundering, carried out by Ya'acov's other sons (34:27-29). Moshe, as the writer of the Torah, uses more words to describe the looting, perhaps making the point that the looting was just as heinous. If the motivation of Simeon and Levi was the honor of their sister, what was the motivation of the brothers in laying claim to the wealth of the Canaanites? In fact, later in the Torah we will be told that "no plunder" shall be taken from a destroyed city:

Devarim/Deuteronomy 13:15 "you shall surely strike the inhabitants of that city with the edge of the sword -- utterly destroying it, all that is in it and its livestock, with the edge of the sword. 16 "And you shall gather all its plunder into the middle of the street, and completely burn with fire the city and all its plunder, for יהוה your Elohim. It shall be a heap forever; it shall not be built again. 17 "So none of the accursed things shall remain in your hand, that יהוה may turn from the fierceness of His anger and show you mercy, have compassion on you and multiply you, just as He swore to your fathers

Ya'acov does not scold his sons for being dishonest or deceptive. Rather, his greatest fear is that he and his family may become the object of retribution. It appears that his concern wasn't for Dinah, but for his own reputation and safety. Notice all the references to "me" and "I":

Bereshith 34:30 Then Ya'acov said to Simeon and Levi, "You have troubled me by making me obnoxious among the inhabitants of the land, among the Canaanites and the Perizzites; and since I am few

Maar wat erger is, is dat de broeders van "besnijdenis", het teken van het verbond, een karikatuur maakten. Het verbond was een teken dat bedoeld was om iemand te duiden die apart was gezet bij de Elohim van Israël en tot een overvloedig Toraleven. Maar in plaats daarvan werd dit verbonds-teken "bedrieglijk" gebruikt als een wapen om de dood te brengen.

Shechem en Hamor reageerden snel en positief op het voorstel. Sichem besnijdt eerst zichzelf. Dan benaderden Hamor en zijn zoon de mannen van de stad. Nergens in hun toespraak zeggen ze echter iets over Shechem's passie voor Dinah, of over zijn schending van haar. In plaats daarvan wordt het voorstel benaderd vanuit een louter politieke invalshoek, vanuit economisch voordeel. We hebben dus twee "misleidingen" die tegelijkertijd plaatsvinden. De zonen van Jakob "bedriegen" Shechem en Hamor, die op hun beurt hun eigen dorpsbewoners "bedriegen". Gen. 34:20-23

Ahhh ... we kennen het trieste verhaal van het bloedbad van de inwoners van Shechem goed. Het hoeft zich hier niet opnieuw af te spelen. Maar het is interessant dat twee verzen over het afslachten gaan, uitgevoerd door Simeon en Levi (34:25-26) en drie verzen over het plunderen gaan, door Jakobs andere zonen (34:27-29). Moshe, als de schrijver van de Tora, gebruikt meer woorden om de plunderingen te beschrijven, misschien door erop te wijzen dat de plundering net zo gruwelijk was. Als de motivatie van Simeon en Levi in de eer van hun zuster lag, wat was dan de motivatie van de broeders om aanspraak te maken op de rijkdom van de Kanaänieten? In feite zal ons later in de Tora verteld worden dat "geen plundering" zal worden gedaan van een verwoeste stad:

Devarim/Deuteronomium 13:15 dan moet u de inwoners van die stad geheel en al slaan met de scherpte van het zwaard, door haar met alles wat erin is, ook haar vee, met de scherpte van het zwaard met de ban te slaan. 16 Al haar buit moet u op het midden van haar marktplein bijeenbrengen, en vervolgens moet u de stad en al haar buit met vuur verbranden, als een offer dat geheel verteerd wordt voor de HEERE, uw God. Ze moet eeuwig een ruïne blijven en mag nooit herbouwd worden, 17 en niets van datgene waarop de ban rust, mag u zelf houden. Dan zal de HEERE Zijn brandende toorn laten varen en u barmhartigheid geven, Zich over u ontfermen en u talrijk maken, zoals Hij aan uw vaders gezworen heeft te zullen doen (HSV)

Jakob berispt zijn zonen niet omdat ze oneerlijk of bedrieglijk zijn. Integendeel, zijn grootste angst is dat hij en zijn gezin het voorwerp van vergelding kunnen worden. Blijkbaar was zijn zorg niet Dinah, maar zijn eigen reputatie en veiligheid. Let op alle verwijzingen naar "mij" en "ik":

Bereshith 34:30 Toen zei Jakob tegen Simeon en tegen Levi: Jullie hebben mij in het ongeluk gestort door mij in een kwade reuk te brengen bij de inwoners van dit land, bij de Kanaänieten en de Ferezieten, terwijl ik maar met weinig

in number, they will gather themselves together against me and kill me. I shall be destroyed, my household and I."

The sons have the last word:

Bereshith 34:31 But they said, "Should he treat our sister like a harlot?"

Ya'acov's sons' instincts were correct. They knew what Shechem had done to Dinah was wrong and they knew it would not be right to assimilate and intermarry with the Canaanites. Perhaps they really knew Yah's heart on the matter:

Devarim 20:16 "But of the cities of these peoples which יהוה your Elohim gives you as an inheritance, you shall let nothing that breathes remain alive, 17 "but you shall utterly destroy them: the Hittite and the Amorite and the Canaanite and the Perizzite and the Hivite and the Jebusite, just as יהוה your Elohim has commanded you, 18 "lest they teach you to do according to all their abominations which they have done for their gods, and you sin against יהוה your Elohim.

Ya'acov's sons were angry with their passive father who took no action. They used "deceit" as a weapon, because Ya'acov had repeatedly modeled it. And sadly, all of this could have been avoided if Ya'acov had just done what יהוה had told him to do in the first place...go to His father, Yitzchak, and make good on his vow at Beth El. I heard it said by **Grant Luton** (www.bethtikkun.org), "When proper authority (Ya'acov) does not take proper action, then improper authority (Dinah's brothers) will take improper action." This is why leaders have to lead. A vacuum can be dangerous.

Despite all his shortcomings, Ya'acov was the chosen son to continue the covenant. Unlike Ya'acov, יהוה is not a passive Father. He will continue to work on Ya'acov. He says:

Hebrews 12:5 And you have forgotten the exhortation which speaks to you as to sons: "My son, do not despise the chastening of יהוה, Nor be discouraged when you are rebuked by Him; 6 For whom יהוה loves He chastens, And scourges every son whom He receives."

Ya'acov had indeed failed. His past "deceptions" were catching up with him. He opened the door to tragic consequences, through his disobedience in settling in a place of his own choosing. He had gotten too close to the world. Yet, יהוה, who is gracious and long-suffering, faithful to His promises, and full of grace, still loved Ya'acov and would continue to mold him into "Israel" the one who has "wrestled with El and prevailed." In Hebrew, the name "Israel" is in the active tense. Today,

mensen ben. Als zij gezamenlijk tegen mij optrekken, zullen zij mij verslaan en zal ik weggevaagd worden, ik en mijn huis. (HSV)

De zonen hebben het laatste woord:

Bereshith 34:31 Maar zij zeiden: "Mocht hij onze zuster als een hoer behandelen?"

De instincten van Jakobs zonen waren correct. Ze wisten dat wat Shechem met Dina had gedaan, verkeerd was en ze wisten dat het niet goed zou zijn om de Kanaänieten te assimileren en te huwen. Misschien wisten ze echt Yah's hart over de zaak:

Devarim 20:16 Maar van de steden van deze volken die de HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft, mag u helemaal niets wat adem heeft, in leven laten. 17 Voorzeker, u moet hen volledig met de ban slaan: de Hethieten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusieten, zoals de HEERE, uw God, u geboden heeft, 18 opdat zij u niet leren handelen overeenkomstig alle gruwelijke dingen die zij voor hun goden gedaan hebben, zodat u tegen de HEERE, uw God, zou zondigen. (HSV)

Jakobs zonen waren boos op hun passieve vader die geen actie ondernam. Ze gebruikten "bedrog" als wapen, omdat Jakob het herhaaldelijk had gemodelleerd. En helaas, dit alles had voorkomen kunnen worden als Jakob gewoon had gedaan wat de Eeuwige hem had opgedragen in de eerste plaats te doen... naar zijn vader gaan, Yitschak, en zijn gelofte in Beth El goedmaken. Ik hoorde **Grant Luton** (www.bethtikkun.org) zeggen: "Wanneer de gepaste autoriteit (Jakob) niet de gepaste actie onderneemt, zal ongepast gezag (de broers van Dinah) ongepaste actie ondernemen." Daarom moeten leiders leiden. Een vacuüm kan gevaarlijk zijn.

Ondanks al zijn tekortkomingen was Jakob de uitverkoren zoon om het verbond voort te zetten. In tegenstelling tot Jakob is de HEERE geen passieve Vader. Hij zal aan Jakob blijven werken. Hij zegt:

Hebreeën 12:5 En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. 6 Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. (HSV)

Jakob was inderdaad mislukt. Zijn vroegere "bedriegerijen" haalden hem in. Door zijn ongehoorzaamheid om zich te vestigen op een plaats van zijn eigen keuze opende hij de deur naar tragische gevolgen. Hij was te dicht bij de wereld gekomen. Maar toch bleef de HEERE, die genadig en lankmoedig is, trouw aan zijn beloften en vol van genade, nog steeds van Jakob houden en zou hem blijven omvormen in "Israël", degene die "met El worstelde en de overhand had." In het Hebreeuws is de naam "Israël" in de actieve tijd.

Israel still struggles with their El. Israel also means "the straight of El." Both of those meanings are correct and true today. But is "deceit" (as practiced by Ya'acov) still a problem for those who claim to be part of "Israel?" In doing a short search on "deception" in the Scriptures, I was surprised how often it showed up. From the beginning to the end, the "serpent" has been active as the "deceiver":

Bereshith 3:13 And יהוה Elohim said to the woman, "What is this you have done?" The woman said, "The serpent deceived me, and I ate."

Revelation 12:9 So the great dragon was cast out, that serpent of old, called the Devil and Satan, who deceives the whole world; he was cast to the earth, and his angels were cast out with him.

"Deception" is defined as an act or practice intended to mislead by a false appearance or statement. There is usually some truth mixed in to make it more credible. "Deception" can be so close to the truth, but yet it's not the truth. Hasatan is a master at "deception" and will continue to mislead people as long as he can. Yeshua warned:

Matthew 24:24 "For false messiahs and false prophets will rise and show great signs and wonders to deceive, if possible, even the elect.

Many warnings are given:

2 Thessalonians 2:3 Let no one deceive you by any means; for *that Day will not come* unless the falling away comes first, and the man of sin is revealed, the son of perdition

1 John 3:7 Little children, let no one deceive you. He who practices righteousness is righteous, just as He is righteous.

Now returning to the story of Dinah for a moment, consider the thought that it is a shadow picture of rampant "deceit" in the last days. A time where people fall into the trap of the devil and "deceive just as they are being deceived."

2 Timothy 3:13 But evil men and impostors will grow worse and worse, deceiving and being deceived.

Just as יהוה took Ya'acov to Bethel (House of El) following the disaster at Shechem, so will a remnant of His people fight "deception" with truth:

1 Peter 2:1 Therefore, laying aside all malice, all deceit, hypocrisy, envy, and all evil speaking, 2 as newborn babes, desire the pure milk of the word, that you may

Vandaag worstelt Israël nog steeds met zijn El. Israël betekent ook "het rechte van El." Beide betekenissen zijn vandaag correct en waar. Maar is "bedrog" (zoals door Jakob gepraktiseerd) nog steeds een probleem voor degenen die beweren tot "Israël" te behoren?

Bij een korte zoektocht in de Schriften naar "bedriegerij", was ik verrast hoe vaak dat opdook. Van het begin tot het einde was de "slang" actief als de "bedrieger":

Bereshith 3:13 En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten.

Openbaring 12: 9 En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. (HSV)

"Bedriegen" wordt gedefinieerd als een handeling of praktijk bedoeld om door een schijnuiting of verklaring te misleiden. Er is meestal wat waarheid in vermengd om het geloofwaardiger te maken. "Bedrog" kan zo dicht bij de waarheid zijn, maar toch is het niet de waarheid. Hasatan is een meester in "bedriegen" en zal mensen blijven misleiden zolang hij kan. Yeshua waarschuwde:

Mattheüs 24:24 want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden.

Er zijn veel waarschuwingen gegeven:

2 Thessalonicenzen 2: 3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want *die dag komt niet*, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, (HSV)

1 Johannes 3: 7 Lieve kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is. (HSV)

Nu even terug naar het verhaal van Dinah; denk aan de gedachte dat het een schaduwbeeld is van ongebreideld "bedrog" in de laatste dagen. Een tijd waarin mensen in de valstrik van de duivel vallen en "misleiden, net zoals ze misleid worden."

2 Timotheüs 3:13 Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid. (HSV)

Net zoals de HEERE Jakob naar Bethel (Huis van El) bracht, na de ramp in Sichem, zo zal een overblijfsel van Zijn volk "bedrog" bestrijden met de waarheid:

1 Petrus 2: 1 Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij. 2 En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van

grow thereby

James 1:22 But be doers of the word, and not hearers only, deceiving yourselves.

1 Peter 3:10 For "He who would love life and see good days, Let him **refrain his tongue from evil, And his lips from speaking deceit**.

Hebrews 3:12 Beware, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief in departing from the living El; 13 but exhort one another daily, while it is called "Today," lest any of you be hardened through the **deceitfulness of sin**.

And to close, a couple of verses worth mentioning. In the first verse, Yeshua describes Nathanael (name means "gift of El") as an example of a true "Israelite":

John 1:47 Yeshua saw Nathanael coming toward Him, and said of him, "Behold, an Israelite indeed, in whom is no deceit!"

And the grand finale verse worth meditating on! The remnant of the tribes of Israel, the firstfruits, the 144,000 ...those who are without "deceit":

Revelation 14:1 Then I looked, and behold, a Lamb standing on Mount Zion, and with Him **one hundred and forty-four thousand**, having His Father's name written on their foreheads. 2 And I heard a voice from heaven, like the voice of many waters, and like the voice of loud thunder. And I heard the sound of harpists playing their harps. 3 They sang as it were a new song before the throne, before the four living creatures, and the elders; and no one could learn that song except the hundred *and* forty-four thousand who were redeemed from the earth. 4 These are the ones who were not defiled with women, for they are virgins. These are the ones who follow the Lamb wherever He goes. These were redeemed from *among* men, **being firstfruits to Yah** and to the Lamb. 5 And **in their mouth was found no deceit, for they are without fault before the throne of Yah**.

Let us continue to "wrestle with El" to become "Israel, in whom there is no deceit!"

Shabbat Shalom!
Ardelle

het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien, (HSV)

Jakobus 1:22 En **wees daders van het Woord en niet alleen hoorders**. Anders bedriegt u uzelf. (HSV)

1 Petrus 3:10 Want wie het leven wil liefhebben en goede dagen zien, die moet **zijn tong weerhouden van het kwaad, en zijn lippen van het spreken van bedrog**; (HSV)

Hebreeën 3:12 Hoedt u, broeders, dat er niemand onder u is die een slecht hart heeft - van ongeloof - in het verlaten van de levende El; 13 Maar moedig elkaar dagelijks aan, nu men van "vandaag" spreekt, opdat niemand van u wordt verhard door de **bedrieglijkheid van de zonde**.

En om af te sluiten, een paar verzen die het vermelden waard zijn. In het eerste vers beschrijft Yeshua Nathanaël (d.i. "geschenk van El") als een voorbeeld van een echte "Israëliet":

Johannes 1:47(48) Jezus zag Nathanaël naar Zich toe komen en zei over hem: Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is. (HSV)

En het allerlaatste vers dat het waard is om over na te denken! Het overblijfsel van de stammen van Israël, de eerstelingen, de 144.000 ... zij die zonder "bedrog" zijn:

Openbaring 14: 1 En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem **honderdvierenveertigduizend** mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. 2 En ik hoorde een geluid uit de hemel, als een geluid van vele wateren en als het geluid van een zware donderslag. En ik hoorde het geluid van citerspelers die op hun citers spelen. 3 En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de vier dieren en de ouderlingen. En niemand kon dat lied leren behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren. 4 Zij zijn het die niet met vrouwen bevlekt zijn, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen waar Het ook naartoe gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, als **eerstelingen voor God** en het Lam. 5 En **in hun mond is geen leugen (bedrog) gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God**. (HSV)

Laten we doorgaan met "worstelen met El" om "Israël te worden, in wie geen bedrog is!"

Shabbat Shalom!
Ardelle